



ພຣະຣາຊບັງຄູງຄູ້ຕີ
ເສີນເດືອນແລະເສີນປະຈຳທໍາແໜ່ງ (ລັບບັດທີ ២)

ພ.ສ. ២៥៥៣

ກຸມືພລອດດຸລຍເດືອນ

ໃຫ້ໄວ້ ລັ ວັນທີ ៥ ພຖຍການ ພ.ສ. ២៥៥៣

ເປັນປີທີ ៥៥ ໃນຮັດກາລບັງຈຸບັນ

ພຣະນາທສາມເຈົ້າພຣະປຣມທຣນຫາກຸມືພລອດດຸລຍເດືອນ ມີພຣະນຣາຊໂອງກຣໂປຣດເກລ້າ ។ ໃຫ້
ປະກາສວ່າ

ໂດຍທີ່ເປັນກາຮັດກາລບັງຈຸບັນໄດ້ເພີ່ມເຕີມກຸ່ມາຍວ່າດ້ວຍເສີນເດືອນແລະເສີນປະຈຳທໍາແໜ່ງ
ຈຶ່ງທຽງພຣະກຣຸມາໂປຣດເກລ້າ ។ ໃຫ້ຕາພຣະຣາຊບັງຄູ້ຕີທີ່ນີ້ໄວ້ໂດຍຄໍາແນະນຳແລະຍືນຍອນຂອງຮູ້ສກາ
ດັ່ງຕ່ອໄປນີ້

ມາຕຣາ ១ ພຣະຣາຊບັງຄູ້ຕີນີ້ເຮັດວຽກວ່າ “ພຣະຣາຊບັງຄູ້ຕີເສີນເດືອນແລະເສີນປະຈຳທໍາແໜ່ງ (ລັບບັດທີ ២)
ພ.ສ. ២៥៥៣”

ມາຕຣາ ២ ພຣະຣາຊບັງຄູ້ຕີນີ້ໃຫ້ໃຫ້ນັບຄັບຕັ້ງແຕ່ວັນຄັດຈາກວັນປະກາສີໃນຮາຍກິຈຈານບໍານາ
ເປັນຕົ້ນໄປ

ມາຕຣາ ៣ ໃຫ້ຢັກເລີກຄວາມໃນມາຕຣາ ៣ ແຫ່ງພຣະຣາຊບັງຄູ້ຕີເສີນເດືອນແລະເສີນປະຈຳທໍາແໜ່ງ
ພ.ສ. ២៥៥៤ ແລະໃຫ້ໃຫ້ຄວາມຕ່ອໄປນີ້ແທນ

“ມາຕຣາ ៣ ໃນພຣະຣາຊບັງຄູ້ຕີນີ້

“ຂ້າຮາກການ” ມາຍຄວາມວ່າ ຂ້າຮາກການຕາມກຸ່ມາຍວ່າດ້ວຍຮະເບີນຂ້າຮາກການປະເທດຕ່າງໆ
ເວັ້ນແຕ່ຂ້າຮາກການຕຸລາການແລະດະໂຕະຍຸດືຮຣນຕາມກຸ່ມາຍວ່າດ້ວຍຮະເບີນຂ້າຮາກການຝ່າຍຕຸລາການສາລຸດືຮຣນ

“คณะกรรมการบริหารงานบุคคล” หมายความว่า คณะกรรมการข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประจำต่างๆ เว้นแต่คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาเงินเดือนแห่งชาติคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “งช.” ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นประธาน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการสติติแห่งชาติ ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย ผู้แทนคณะกรรมการข้าราชการทหาร ผู้แทนคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ผู้แทนคณะกรรมการข้าราชการครู ผู้แทนคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ผู้แทนคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา และผู้แทนคณะกรรมการอัยการ คณะละหนึ่งคน และบุคคลซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ทางการบริหารในภาครัฐหรือภาคเอกชน และมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ด้านระบบเศรษฐกิจ เงินเดือนและค่าจ้าง จำนวนห้าคน เป็นกรรมการ

ให้เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนเป็นกรรมการและเลขานุการและอธิบดีกรมบัญชีกลาง เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑ อัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน ข้าราชการทหาร ทหารกองประจำการ นักเรียน ในสังกัดกระทรวงกลาโหม ข้าราชการตำรวจ ข้าราชการอัยการ ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง และอัตราตำแหน่งและเงินเดือนข้าราชการการเมืองให้เป็นไปตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒ อัตราเงินประจำตำแหน่งและการรับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือน ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการครู ผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารซึ่งไม่เป็นข้าราชการพลเรือน ในมหาวิทยาลัยหรือข้าราชการครูในสถาบันการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ข้าราชการทหาร ข้าราชการตำรวจ ข้าราชการอัยการ ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองและข้าราชการการเมือง ให้เป็นไปตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการตุลาการ บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่ง ข้าราชการตุลาการ บัญชีอัตราเงินเดือนจะต้องยุติธรรม และบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งจะต้องยุติธรรม ท้ายพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๙

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ คือ โดยที่มาตรา ๒๕๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติว่า เงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้พิพากษาและตุลาการให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ ทั้งนี้ จะนำระบบบัญชีเงินเดือนหรือเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับมิได้ ประกอบกับปัจจุบันก็ได้มีการตรวจสอบกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม กำหนดเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการตุลาการซึ่งใช้บังคับแล้ว อีกทั้งได้มีการตรวจสอบกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรมเพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่บัญญัติให้ศาลยุติธรรมมีหน่วยธุรการของศาลยุติธรรมที่เป็นอิสระ ซึ่งได้มีการกำหนดเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการศาลยุติธรรมซึ่งเป็นข้าราชการในสำนักงานศาลยุติธรรมไว้แล้ว ดังนั้น เพื่อเป็นการรองรับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและกฎหมายที่ได้ตราขึ้นตามมาตรา ๒๗๕ ดังกล่าว สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งเพื่อให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้